

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Za naročne brez istodobne pošiljanje naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od piterostopne petek-vrste po 12 h., če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se tiska trikrat ali večkrat. — Doplji se izvleč frankovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenstvo je v Knaflovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljenstvo pa v pritličju. — Upravljenstvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo poteka konec meseča naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovite, da pošiljanje ne prenehate in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leta . . K 22 — Četrti leta . K 5-50

Poi leta . . 11 — En mesec . . 190

Pošiljanje na dom se računa za vse leta 2 K

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leta . . K 25 — Četrti leta . K 6-50

Poi leta . . 13 — En mesec . . 2-30

Kd Naroča se lahko z vsakim dnevom

a hkratu se mora poslati tudi naročnina,

drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

KE List se ustavlja 10. dan po poteku

naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne

vpošlje iste ob pravem času.

Upravljenstvo „Slovenskega Naroda“.

Socijologični problemi v avstrijski politiki.

Znameniti grški sociolog, profesor dr. Ludovik Gumplovic je bil prvi, ki je začel premotivirati narodnostno vprašanje naše države z znanstvenega stališča.

Že leta 1879 je napisal delo, ki je ostalo v naši literaturi o narodnostnem vprašanju vedno na prvem mestu: »Das Recht der Nationalitäten und Sprachen in Österreich-Ungarn.«

Ko je leta 1895. valoval boj za celjsko slovensko gimnazijo, je Gumplovic to borbo spisal v francoski »Revue Internationale de Sociologie« (Nr. 4. 1896) pod naslovom: »Le mouvement social en Autriche. La question Slovène.« Le mala peščica Slovencev pozna ta krasni članek. In vendar moram smelo trditi, da dolej še ni nikdar nikdo tako krasno, elegantno, v par potezah orisal osode Slovencev, kakor Gumplovic v svojem bleščedem francoskem slogu. Ko bi ne bil ta plemeniti učenjak ničesar drugega storil za nas in zlasti za

naše vsečiliščnike, dolžni bi mu bili vedno hvaležnost!

Protibriske demonstracije v Zagrebu 1. 1902 so napotile dozvetnega učenjaka, da je socijologično označil razmerje med Srbi in Hrvati. Ta članek smo svojedobno priobčili tudi v našem listu.

V zadnjem času se Gumplovic zopet mnogo peča z narodnostnim vprašanjem. Tu in tam je podal v svojih mnogobrojnih člankih svoje mnenje o tem; tudi v strogonemških listih piše članke, kjer dokazuje znanstveno, da se mora Avstria federalizirati. Slovencem simpatična ideja narodne avtomije brez historičnih priveskov je Gumplovicov ideal avstrijske prihodnosti.

Nikjer pa menda ni Gumplovic tako jasno, čeprav te lapidarno crsal vsega koropelka perečega narodnostnega boja, nikjer ni pokazal tako vidno svoje zanimive empirične metode znanstvenega raziskovanja kakor v članku, katerega je priobčil te dni v marčni številki »Politisch-Aethropologische Revue« pod gornjim naslovom. Gospod profesor je prepričljivo izrecno dovolil, da smemo prevesti ta aktuálni članek, na katerega opozarjam svoje čitatelje prav posebno, za naš list.

* * *

Zgodovinarja in politika zanimajo akcije in dogodki. Ministre zaznamuje, ki odhajajo in prihajajo in kake programe imajo in kaka sredstva uporabljajo. Z znanstvenega stališča je to nevhaležen posel: kajti do dokaza kakega natančno določenega reda v teh dogodkih to delovanje ne more nikdar in nikoli privesti. Gledamo le v kaleidoskop vedno se izpreminjajočih individuvalnih činov in usd.

Za socijologa je to brez vsake zanimivosti. Ta hoče na dnu vseh teh dogodkov zagledati socijalne procese, ki se tu vrše. Težka stvar to, ker se vidi kakor bi bil kazalec na socijalni urij nepremičen; potrebuje pač stoljetij, da pokaže skoraj neopaženo, koliko se je vendar na-

prej pomaknil — dočim napravi sekundni kazalec politike skoro slaherni dan hlastno sunek dalje.

Ali vendar se pomici naprej tudi veliki kazalec, ki nam kaže socijalni razvitek; gledati se mora le nazaj na razdaljo, za katero se je že pomaknil naprej, da si moremo predstavljati smer, v kateri se bode najbrže pomikal dalje. Ako se vprašamo, kaj se godi v Avstriji socijologičnega, tedaj nam je takoj jasen odgovor, da se gre tu za razmerje med Nemci in Slovani. Pravda se za regulacijo meje; stara pravda, ki se je začela pred tisočletji med Nemci in Slovani. Mogočno se je zagnalo nemščino na vzhod, da ga podjarmi: ena zadnjih oblik te bojne vihare je bila Avstria. Zmagovsna je bila in za Jožef II. je dosegla v svoji ekspanziji najskrajnejšo vzhodno mejo — doli do Pruta.

Ali te posesti ni mogla vzdržati in od polovice preteklega stoletja dalje hrumi slovansko valovje do dunajskih vrat.

Ljudske pravice, ki so se odtrale od leta 1848., ali še bolje od l. 1860. dalje,absolutnemu regimu, so oslabile ekspanzivno moč avstrijskega nemštva in so ojačile odbijalno — in celo napadljivo moč Slovanov.

Še enkrat 1861. je poskusil nemški državnik, Schmerling, obupni čin, spojiti zopet politično prostost z germanizacijo Avstrije; padel je. Politična prostost in iznarodovanje se izključuje. Ker so Nemci prvo hoteli, so se morali germanizaciji odpovedati. Sedaj so se pa vzbudile slovanske narodnosti k novemu življenu in so se v zdravem zraku politične prostosti tako ojačile, da so v deželah, kjer živijo, Laskor na Češkem, Moravskem in v Šleziji, mešano z Nemci stopile celo v ofenzivo napram Nemcem. In to pozicijo so tu obdržale do danes in Nemci so povsod iz ofenzive potisnjeni. Ia boj valovi semintja, kateri činitelji bodo pač odločili?

Politiki gledajo na ministre; oni misljijo, da je v modi posameznikov pridobiti zmago tej ali oni stranki.

del v dobo »kvirinalije, ki so se začele praznovati 17. februarja za Romula. Toda to bi se bolj strinjalo z našim pustom. In zopet drugi si razlagajo ta običaj z zgodovino velikega petka, kakor se še danes pravi brezmiselnemu tekanju semtentja letati od Poncija do Pilata.

Najbrže pa je ta običaj, kakor večine ljudskih običajev, še mnogo starejši kakor krščanstvo samo. Isto izvira skoraj gotovo iz skupnega prebivališča azijskih narodov. Prot koncu meseca marca obhajajo Indi nekak praznik, kateremu pravijo »Huli«. Ob tem prazniku pošilja drug drugega pod ničevemi izgovori in v brezmiselnne namene semintja. Pošiljajo se vabila v imenu takih oseb, ki jih niti doma ni, dajejo se naročila za opravke, ki jih ni mogoče izvršiti itd. Kakor se tudi pri nas n. pr. pošilj 1. aprila nevedneža v lekarno po komarjevo mast, »okstradium« (Ochs dreh' dich um) i. dr. Zadnji dan Hulijevega praznika se popolnoma slaga z našim 1. aprilom.

Kakor rečeno, posebno lekarne in špecijske trgovine so še danda-

nes kraj, kamor se pošilja lahko voverne osebe po stvari, ki ne eksistirajo.

Zagonetno pa je, zakaj imenujejo Francozi in Italijani april »poisson d' avril« in »pesce d' aprile«. Kaj ima riba pri tem opraviti? Za to imamo le nezadostno razlaganje. Z apriliom se začne na francoskih obrežjih, posebno na jugu, lov na neko okusno vrsto rib, ki ima celo ime »aprilska riba« (poisson d' avril). Prve ribe se razpošijejo odličnim osebam in ker se lov začne 1. aprila, je bil to dan, ko so se razpošljala riba darila. Kdor ni dobil ribe, je bil za norca, ali je pa dobil darilo, ki je bilo podobno ribi ter so ga imenovali s tem za norca.

Navada, da se 1. aprila koga kam pošlje z norčavim ali sploh neizvršilnim naročilom, da se mu natevsi kako izmišljeno novost, se je v teku časa razširila po celi Evropi, dasi je ta običaj pri različnih narodih razširovan. Angleži imenujejo 1. aprila kratko »dan norcev«.

Prvotna in prava šegavost je bila pač ta, da se je koga nalagal tako debelo, da bi nalagani moral laž

V stoletju socijologije in »politične geografije« je to anahronistična naivnost!

Takih bojev ne odločujejo ministri; čisto drugi činitelji prihajajo tu v poštov, ki odločujejo, kdo bude zmagal in kdo pa premagan.

Moč naroda tiči v velikih ljudskih masah. Seveda se mora te dobro voditi. To vodstvo je danes povsod v rokah inteligence, bodisi svetne, bodisi duhovske. Zmagati pa more le večja masa.

Vendar tudi število samo ne odločuje. Ta masa mora biti stalno naseljena in mora zavzemati primerno geografsko zaključeno ozemlje. Stalno naseljeno ljudstvo v geografsko dobro, naravno obmejeni deželi, pod vodstvom energične intelligence, je v narodnem boju nepremagljiva. Če vladajo v državi moderne inštitucije politične prostosti, je nobena moč sveta ne more do živega.

Friderik Ratzel govori tako lepo o vkorinjenju ljudstva v svoje zemlje. V tej besedi tiči še nekaj več nego stalna naselitev. Ljudstvo je lahko stalno naseljeno, ne da bi bilo še vkorinjeno. To je razloček med prebivalstvom na deželi in v mestih. Mestno prebivalstvo z zemljo svoje domovine ni nikdar tako ozko spojeno, čeprav je že od pamitve v mestu naseljeno, kakor ono na deželi, ki se peča s poljedelstvom. Prvo nima v marsikaterem oziru toliko odbijalne moči, zlasti z ozirom na svojo narodnost. Prebivalstvo na deželi pa korenini v zemlji, je dejanski del iste tako, da se more njezina narodnost smatrati staro kot ona zemlje. — Radi tega je narodnost takega prebivalstva skor neiztrebljiva; vidi se kakor bi vedno znova rastla iz tal.

To antropogeografsko dejstvo je, ki daje Nemcem tako malo upanja za srečen izid boja Nemcov proti Čehom: Nemci se ob vsaki prilici ponosno sklicujejo na svojo večjo kulturo, na svoj kapital, na svojo podvzetnost in mar-

nost v obrti, ki je zvedena v njihovih rokah. Čehi so pa vkorinjeneno prebivalstvo, kakor velikan Antej dobivajo svojo moč iz tal. To čutijo češki voditelji instinkтивno in če se bore še s tako vratolomnim pogumom, vstrajajo na izpolnitvi svojih zahtev do zadnje pičice, tedaj opravljajo običajno svoje postopanje z besedami, ki se glase osuplo, a katerim se ne more odrekati opravičnosti, če se jih natančneje premotri. Pravijo namreč: »Kaj se nam more zgoditi?« Tako govore voditelji vkorinjenih prebivalstev. — Kaka je bila doslej takтика Nemcov napram temu nasprotniku? Sodimo! V državnih osnovnih zakonih 67 leta so si liberalni Nemci ustvarili garancije, da se jim ni treba — češki učiti. Seveda, ko bi bili mogli obenem preprečiti, da bi se Čehi nemški ne učili, bi bili pač na boljem. Ker pa tega niso mogli, so se učili Čehi nemški in Nemci so ostali enojezični napram bilingualne nasprotniku. Danes bi se seveda mogli tedanjem zakonodajci učiti zopet iz Ratzelove politične geografije, da je enojezičnik napram dvojezičniku že zategadelj na slabšem, ker pozna oni dva sveta, ta le en svet, kar dvojezičnik daje že moralno pretežje ne glede na praktične koristi. Še eno drugo pot so krenili Nemci: ustvarili so svojo: »Gemeinburgschaft«. To je bil aritimetično pravilen ukrep, a sociologično napačen. »Gemeinburgschaft« vseh avstrijskih Nemcov jim daje numerično pretežnost — na statistični tabeli. Da se še sklicujem zopet na Ratzla, poudarjam, da se pri tem ne more govoriti o teritorialni politiki, pač pa se mora redi, da je nad vse mere »neteritorialna«. To je ravno tako, kakor ko bi hotela armada na bojišču, ki je napram sovražniku v manjšini, svoj up staviti v to, da more še računati na pomočne čete, ki stoje daleč od bojišča. A na bojišču veljajo le navzoči, ne pa odsotni. V boju Nemcov proti Čehom na Češkem nima »Gemein-

spoznati. A ravno zato, ker se je to zgodilo navadno napram bolj omejenim duhom, ki laži niso spoznali,

dasi bi jo lahko prijeli, bit je aprilski dovtip posrečen. V teku časa je stara navada seveda zdajala. Posrečen dovtip ne more biti, ako se komu pove, da je ta ali ta umrl, da se je ta ali ta stopl zrušil, da je kakša zver uskočila v zverinaku itd. Kaj takega je kosmati laž, ki bi lahko pomenila resnico ter lahko tudi razumega človeka brez potrebe prestari. Ako naj bo laž res tudi dovtipa, mora biti v kakem umetniškem redu, da pokaže naisgani očitno svojo lahkovertnost, ako se ga n. pr. kam po kaj pošlje, česar bi sicer ne storil brez premetenega načrbanja. Umetniški dovtip je napravil 1. aprila neki časopis, ki je poročal, da je iz neke menažerije uskočil medved poselne vrste, ki ga naravoznanci imenujejo ursus sedilis, da sedi na nekem drevesu v mestnem logu ter da pride ob tej in tej uri neki Američan po imenu »Sajninič«, ki je izuren v lovu takih medvedov ter bo privlekkel kosmatinca z drevesa. In

res je prišlo ob dočleni uri mnogo ljudi v mestni log, da so si dali medveda nazevati.

Še boljši aprilski dovtip se je izvršil leta 1860 v Londonu. Prvi april je bil v nedeljo in zjutraj je dobitno več tisoč Londončanov vabila ki so imela vse znake oficijalnih vabil, s katerimi so se vabili v Tower k umivanju »belih levov«. In prišlo je na tisoče ljudi peš in v vozovih, da vidijo nenavadno ceremonijo. Priti so morali skupaj vse londonski policiji, da so branili radovednežem naval v Tower, in šele čez več ur čakanja so povabljeni spoznali da so prišli po prvi april.

Jako dober dovtip je napravil 1. aprila 1899 genovanski šaljivi list »Successo«. Vedeti je treba, da je ravno takrat bilo genovanskó prebivalstvo razburjeno valed neke zagonetne bolezni, ki so jo zanesle brailjske papige v mesto. Mestna sanitarna oblast je izdala valed tega več rasglasov, kako se je varovati bolezni in kaki so znaki sumljivih papig. Razglasili so se nabili po oglih ulic in prebivalstvo jih je hodilo prav

LISTEK

1. april.

Običaj, pošiljati lahko voverne po 1. aprili, je baje nastal najprej na Francoskem za časa Karla IX., t. j. tedaj, ko se je Novo leto premestilo od

bürgschaft prav nobene vrednosti, ravno tako malo v deželah, kjer so Nemci v podobnem mogoče še slabšem položaju. Na enem mestu bi mogla imeti seveda ta nemška skupnost uspeh t. j. v parlamentu, ko bi pripomogla Nemcem vseh avstrijskih dežel do večine. Tako si je mislil tudi Schmerling, stvaritelj avstrijskega parlamenta; pošteno se je trudil celo z vsakovrstno volilno geometrijo zagotoviti to nemško večino v deželnem zboru. Ali Schmerlingova ideja je propadla, prvič, radi realnih razmer, drugič se nemška skupnost ravno v tem parlamentu ni nikdar izkazala, ker so imeli strankarski razločki premož nad narodnostno zvezo (klerikalni in liberalni Nemci niso glasovali skupno) tretjič tudi v Avstriji 40 let obstoječi parlament ni nikak parlament, marveč poskus, ki se noče nikdar posrečiti, ki dokazuje kot tak le, da je v narodnostni državi centralni parlament nemogoč. In to je pač jasno, kajti parlamenti so po svojem izviru razgovori ukov ene in iste socijalne skupine, ali vsaj naroda. V takem parlamentu so lahko strankarstva, lahko se prepira o tem, kdo naj ima krmilo v rokah, o interesu skupnosti; ali parlament ne mora obsegati absolutno sovražnih socijalnih skupin, ki se hočejo v svojem »irrelevantem interesu« druga drugo vredi čez krov.

Take skupine niso nikoli med seboj parlamentirale, marveč so se izključevali. Zmagoviti Normanji niso parlamentirali z Anglosaksoni, marveč so se borili med seboj proti Anglosaksom; ravnotako Franki v Galiji proti Galcem in Provincijalcem in Zahodni Gotje na Španskem proti Rimljancem. Tudi na Ogrskem so madjarski zmagovalci parlamentirali med seboj, ne pa z osvojenimi narodi.

Res je sicer, da se je v poznej šem razvoju komplikiranega državnega stroja moralno dovoliti tudi zastopnikom podjavljenih drugorodnikov pristop v parlament, a to se je zgodilo le v toljekom obsegu in na tak način, da so pripuščeni igrali le postransko neenako vlogo v parlamentu. Pri tem mislim na Irce v angleškem parlamentu.

Ustanovnik avstrijskega parlamenta, Schmerling, je sicer imel to pravo idejo o parlamentu in si je mislil avstrijski parlament kot čisto pretežno nemškega z le neznačno manjšino Nenemcev. Toda, kakor rečen, njegov načrt se je izjavil, in že l. 1867. reformirani parlament je imel toliko število nemških poslancev, da je izgubil značaj parlamenta in je bilo vedno težje ustvariti narodno večino, s čimer se je izgubilo tudi bistvo parlamenta. 35 let se sedaj že eksperimentira, ako bi se vendar ne mogla ustvariti kompaktna večina: brez uspeha. Umetno, kajti med različnorodnimi skupinami je izenačenje nemogoče, torej tudi par-

pidno študirat. Zjutraj 1. aprila so bili po vseh oglih nabiti novi lepaki s križom na vrhu in z mestnim grbom. In v tem razglasu so se pozivali vsi posestniki papig, naj te nevarne ptice glasom člena 319 sanitarnega zakona in § 207 mestnega policijskega reda prineso dopoldne v mestno hišo, da jih sanitarna oblast preišče, kdor tega ne storii, plača 5 lir globe. Podpisani je bil razglas z »Il Successo«, tako da bi pazljivi bralci morali spoznati, da je to aprilski dovtip. Toda tega ni menda nihče uvidel, kajti že depoldne je bilo na ulicah videti cele procesije služkinj in postreščkov, ki so nosili kletke s papigami proti mestni hiši. Seveda so na magistratu spoznali šalo, ter se iz polnega grla krohotali nalaganim. Med tem se je dovtip naznani po celem mestu, in ljudje, ki so nosili papige domov, so imeli na ulicah špalirje ljudij, ki so se jim smejali. Nihče pa ni hotel poučiti ljudij, ki so še vedno prihajali s papigami na magistrat. Največ smeha je obuil trgovec s papigami, ki je vozil na magistrat voziček s 170 papigami. Bal se je pač globe 350 lir.

lament nemogoč. Pač so poliglote države mogoče; za to nam podaja zgodovina več zgledov. Take se morajo pa vladati le absolutno (n. pr. Rusija) ali se morajo federalizirati, tako da ima, če se vladajo parlamentarno, vsak teritorialno-narodni sestavni del svoj lastni parlament. Tretja možnost, centralni parlament, v katerem so zastopane različne narodnosti, ki vse odločujejo, je nemogoča, ker tak »mislašči parlamente ne more funkcijonirati. Zgodovina tudi ne pozna takega parlamenta.

Od gornjih dveh edinih možnosti: absolutizem ali federalizem, t. j. zvezna država z avtonomnimi parlamenti posameznih avstrijskih narodnih držav, je zadnja še daleč v prihodnosti in z isto še ni treba računati, dočim je prva aktualna, kajti absolutizem se ni določil nikdar v Avstriji popolnoma umaknil, marveč je obdržal najvažnejše pozicije, akopram je konstitucionalizmu dal nekoliko koncessij v prilog državnega finančnega kredita. Ni ga treba tedaj šele uvesti, saj je že tukaj in ne more nič boljšega storiti, nego pustiti, da se igra parlament. In to tudi pusti! Za to parlamentarno igro pa se pripravljajo oni socialno-narodni razvoji, ki so za prihodnjo federalistično obliko Avstrije eminentne važnosti. Najbližnji smoter tega razvoja je pač konsolidacija narodnostnih konglomeratov v posameznih narodnih teritorijih, katerih je vseh skupaj štiri ali pet; konture le-tih se že vidijo, dejavno še nejasno na obzoru prihodnosti. Danes stoje stvari tako-le. Igra se parlament; absolutizem pa skrbi za vzdrževanje države. Narodnostnemu razvoju stoji indifferentno nasproti. Enkrat bo le ratificiral one narodnostne oblike, ki se bodo izčimile v sedanjem razvoju; nasprotuje le onim tendencam, o katerih se mu zdi, da so nevarne sedanji državni oblike. V okviru državne oblike pusti, da se vse narodnosti izzive in — iznove. Avstrijski absolutizem je anacijonalen in k temu ga silijo nacionalne razmere avstrijske. Le oziri na navnjanje integracije provzročujejo, da seminista nastopi proti narodnostim ali tudi konfesionalni strugi, da se mu zdi, da pomenja to približevanje neki sedanji državi, n. pr. srbsko-pravoslavna struja v Bosni in Hercegovini, »Los von Rom« gibanje v nemških deželah ali »irredenta« v Trstu. Da se zavzame tako za državo vzdržujoče struje in proti onim, ki se mu zde državi nevarne, je umetno. Sicer je pa razvoj Avstrije odvisen od socialnega razvika, ki ima precej prost, neoviran tek, in sicer od razvika v posameznih zemljepisnih pokrajnah avstrijskih, od katerih stremi vsaka po tem, da postane teritorialno narodna enota in se pripravlja spojiti z drugimi v prihodnjo državo, v »zedinjene države avstrijske«. O tem razvoju in stremljenju posameznih delov pa prihodnjič.

Vojna na Dalnjem Vztoru.

Japonci na potu proti Kirinu.

»Daily Telegraph« se poroča iz Niučvanga: Japonski inženjerji so se v zadnjih dneh posebno odlikovali.

Posrečilo se jim je v kratkem času, ki je potekel po bitki pri Mukdenu, popraviti železniško progno med Mukdenom in Kajnanom, kar je izredne važnosti, ker se je sprva mislilo, da se bo to moglo izvršiti šele po preteklu več mesecov. Japonci so popravili, deloma pa tudi na novo zgradili vse mostove na tej progi, celo most preko reke Hun, o katerem se je mislilo, da ga sploh ne bo več mogoče popraviti. Železniški promet se razvija sedaj popolnoma v redu in brez ovir.

Samo na mostu preko reke Ša ře niso vse poškodbe popravljene, ker se pa dela ob mostu noč in dan, se je nadejati, da bo tudi ta most že v nekaj dneh popolnoma popravljen.

Japonci prodriajo neprestano proti severu. Številni novi voji z Japonskega se v zadnjem času noč in dan izkrcavajo v Inkovu in Dalnjem ter-

se nemudoma odpošilajo proti Liao-jangu in Mukdenu. Te voje tvorijo ponajveč starejši vojaki.

Z vso gotovostjo se zatrjuje, da so se Rusi že umaknili iz Kjina in da se sedaj ruska armada koncentruje na obeh breghih reke Sungari, preko katere si je zgradila več mostov, in da zavzema tu silno močne pozicije, ki so kot nalači za uspešno obrambo.

Sodi se, da bo maršal Ojama v najkrajšem času ukazal, da se zasede Kirin, zlasti skoje je resnično, da se je zavezal, da 10. aprila t. l. že osvoji Kirin.

Ruska poročila z bojišča.

Poročevalc »Ruskega Slovaca«, Obolešev, brzojavlja: Japonski sprednji voji so 19. t. m. zasedli Kajnan. V jutro istega dne se je slišalo grmenje topov zapadno od Čantufa. Na postajo so prinesli nekoliko ranjencev iz zadnjih vojev druge armade. Od tega časa je na bojišču vse mirno. Naše armade se umikajo dalje proti severu, ne da bi jih sovražnik nadlegoval. O japonskih operacijah se širijo vse mogoče vesti. Prioveduje se, da prodira močan japonski voj preko gor proti Kirinu in da marširajo številne hunguške čete proti Boduni in Čičkarju.

Jaz za svojo osebo sem prepričan, da ni pričakovati odločilnih operacij s strani japonske armade, dokler ne bodo Japonci utrdili svoje nove baze Tielin-Sinnintin in dokler ne bo vsa reka Liao popolnoma prosta ledu.

To se da sklepati iz vseh njivih dosedanjih akcij, ki so se odlikovale po svoji metodi in po svojem sistematičnem značaju.

Umikanje ruskega levega krila.

Po poročilih iz Londona se koncentrujejo ruski voji, ki so se umaknili iz Sinointina, 75 milij severovzhodno od Fušana, južno od Kjina. Okolica je gorata, ceste slabe in z bogega tega preskrbljevanje s provijatom silno težavno. Kakor se »Daily Telegraph« poroča iz Tokija, se cevno ruski voji, ki se nahajajo na tem ozemlju, na eden armadni kor, ki je preje tvoril skrajno rusko levo krilo. Pričakuje se, da se vsa ruska armada na vsi črti umakne proti Harbinu.

Japonci na potu v dolino reke

Sungari.

»Berliner Tagblatt« se javlja iz Tokija: Japonci prodirajo veliko hitreje proti severu, kakor se vobče misli, in skušajo znova objeti rusko armado.

Velika odločilna operacija se tu v najkrajšem času pričakuje.

Sodi se, da se Rusi umaknejo v dolino reke Sungari in se koncentrujejo pri Harbinu. Japonci jim vedno sledi za petami.

Zbirka za ojačanje ruskega brodovja.

Kakor poročajo ruski listi, se je do 14. t. m. nabralo za ojačanje ruskega brodovja 13 milijonov 545.710 rublov 41 kopejk prostovoljnih darov. Društvo je kupilo, otiroma dalo zgraditi za 14.348.520 rublov vojnih ladij.

Na račun te vseote je že plačalo 7 milijonov 981.767 rublov, v društveni blagajni pa je 14. t. m. še bilo 5 milijonov 563.943 rublov.

Četrto rusko brodovje.

Po zanesljivih informacijah »Ruskega Slovaca« odpotuje meseča aprila na Daljni Vzrok še četrto brodovje, ki bo veliko močnejše, kakor se vobče misli. V ladjedelnici v Krontatu se dela noč in dan in pričakuje se, da bodo končana že v nekaj dneh vse dela. Jedro tega brodovja bodo tvorile tri najmodernejše, popolnoma nove oklopnice »Slava«, »Imperator Pavel I.« in »Andrej Pervozvanec«. »Slava« obsega 13.516 ton, »Pavel I.« in »Andrej Pervozvanec« pa 16.600 ton. Vsaka oklopniča ima 58 topov.

Plodovi domišljije.

»New-York-Herald« se baje brzojavlja iz Petrograda: Tu se trdrovratno širi vest, da se je car Nikolaj skošal umoriti, samomor pa je pre-

prečil njegova mati. Čar se je baje močno ranil na roki.

Druga brzojavka pa pravi, da je car odločno za to, da se nadaljuje vojna in da se je izjavil: »Ako bom prisiljen podpisati mir, ne morem več ostati car.« Kaj je hotel s temi besedami povedati, se ne ve. Nekateri tolmačijo to, da se hoče odpovedati prestolu, drugi zopet pravijo, da hoče v tem slučaju uvesti konstitucijo.

Iz odsekov.

Dunaj, 30. marca. Proračunski odsek je razpravljal o poglavju najvišji »sodni dvor«. Poročevalc posl. Berger je zahteval v posebni revoluciji, naj bi se vsi državni računski uradniki sistemizovali v normalni statut. — Posl. vitez Starzinski je zahteval preosnovno državnopravni tehelje pri najvišjem sodnem dvoru, ker velja zanj še vedno cesarska naredba iz leta 1860. Finančni minister dr. Kozel je obljubil, da bo o tem potem govoril z ministrskim predsednikom. Poglavlje se je sprejelo ter prišlo na vrsto poglavje »carina«. Poslane Kienmann je zahteval v posebni resoluciji, naj se da mestom, ki to žele, carinski urad. Daljša debata se je razvila pri naslednjem poglavju »užitnina«. V debatu je posegel tudi finančni minister. To poglavje, kakor tudi poglavje o obdačenju žganja, o kolekovicu, taksah in pristojbinah so bila sprejeta, nakar se je seja zaključila. — V enketi za novi vinski zakon se je sklenilo, da se le posebnim vrstam vina dovoli imeti ime kraja, kjer se prideljuje. Tropinovec se dovoljuje le lastnikom vinogradov pridelati v razmerju z njihovim vinskim pridelkom. Tako vino pa smejo rabiti za svoje posle ne sme pa se prodajati ali mešati z drugim vino. Čisti sladkor je dovoljen za oslanjanje vina že zategadelj, ker nimamo dovolj do mačega vina, za mešanje pravnega. Sploh se z mešanjem značaj vina mnogo bolj spremeni kakor pa s sladkerjem.

Krisa na Ogrskem.

Budapešta, 30. marca. Dejstvo, da so razen vojnega ministra bili poklicani k cesarju v Budapešto še sekcijski načelnik generalni major vitez Krobatin, ki je poročevalc o topovih, nadalje generalni intendent vitez Dobrucki, mornarični poveljnik grof Montecuccoli, mornarični generalni komesar Helleparth itd. se jako raznovrstno tolmači. Pravi se, da misli cesar popustiti mnogo od kredita za topove in mornarico, pa tudi glede številna rekrutov; nasprotno pa popusti opozicija tudi od svojih narodnostnih zahtev v armadi. Vojni proračun in število zahtevanih rekrutov bi potem takem združena opozicija labko še letos sprejela. Ker pa mora vojni minister pri delegacijah zastopati nespremenjene vojne predlage, ako hoče biti dosleden, je skoraj neizogibno, da odstopi.

Budapešta, 30. marca. Drugi viri trdijo, da je cesar poklical v armadi in mornarici odločilne faktorje, da zategadelj, da se odkaže Ogrski udeležba pri nabavi za armado in mornarico. Prva posledica takim koncesijam bo baje ta, da se ustanovi ogrski arzenal.

Budapešta, 30. marca. Poslanik Szögyeny je odpotoval iz Budapešte na Dunaj. Pred odhodom je izjavil: »Rečem le to, da se je rešitev krize posrečila. Zadovoljila bo na obeh stranach.«

Budapešta, 30. marca. Številni gospodarji so se po daljši živahni razpravi določili kandidatje za prihodnje občinske volitve. Izmed do sedanjih občinskih svetnikov se je gosp. ravnatelj dr. Požar odpovedal kandidaturi. Tudi se je na shodu izrekla želja, naj se priredi splošen shod narodno-napredne stranke.

— **Vesten tolažnik pred smrto** je ljubljanski frančiškan pater Angelik. V Šobrovi hiši na Dunajski cesti živi stara ženica, ki ne pričakuje dolgega življenja več. Pater Angelik jo bodi mnogokrat tolzit in ji pripoveduje tako grozne reči, da ženici njeni sivi lasje vstajajo pokonci. Zadnjič ji je pripovedoval, da pridejo v kratkem Turki v našo deželo, ki bodo vse pomorili in vse pobrali. Da se nji ne zgori zadnje, naj dārajšinjem spraviti svoje hranilnične knjizice, ker v samostan si Turki ne bodo upali. Ali je ženska ubogala ta ukaz ali ne, ne vemo, znano je pa, da bodi pater Angelik dan na dan k dočišči ženski in to samo radi denarja, ker okoli rewežev se frančiškani nič kaj dosti ne gnetejo.

— **Nemška kultura v Brežicah.** Znanemu jačnjemu baronu

Carigrad, 30. marca. Vest, da je načelnik vstavčev Apostol padel v boju s turškimi vojaki, je napravila v turških krogih tako veselje, da je Hilmi paša odredil, da se vsi podčastniki, ki so se udeležili dotične bitke, posmaknijo v višjo šaržo, vojaki dobesen funt denarne doklade, rodbine padlih vojakov pa po 10 funtov. Iz zanesljivih makedonskih krogov v Sofiji pa se sedaj poroča, da Apostol še živi.

Solun, 30. marca. Znani vojvoda Jovan pridiguje v okrajih Dojran in Gevgeli »sveto vojsko« proti turškemu jarmu, toda prebivalstvo se nič posebno noče ogreti za vojno, temuč se rajšateka k oblastim, posebno pa mednarodnim orožniškim častnikom. — Politični umori so še vedno na dnevnem redu. Samo v omenjenih dveh okrajih je bilo od novega leta umorjenih 59 oseb.

— **Vstaja na Kreti.**

Berlin, 30. marca. Velesile, ki so prevzele varstvo nad Kreto, so zagrozile, da pošljajo nove čete za posmirenje revolucionarskega gibanja. Na prošnjo princa Jurija so dovolile 38 urni odlok. Prince je izdal proklamacijo na Krečane, naj takoj odložijo orlož.

— **Nemiri na Rusku.**

Matheisu v Brežicah, kakor tudi drugim nemškutarskim trgovcem v tem mestu je silno na poti slovenska trgovina Uršič & Lipej. V svoji nemškutarski jezi in zavisti so dolgo ugibali, kaj bi storili slovenskima trgovcema Uršiču in Lipeju. In zgodilo se je, da so se našle nemškutarske barabe, ki so ponoči rečenima trgovcema ubile tablo z napisom »Narodna trgovina«. Seveda so te barabe hitro našle dobre prijatelje ki jih v »Grazer Tagblatt« zagovarjajo in vale od njih krivdo, češ, gg. Uršič in Lipej sta si sama tablo ubila za — reklamo! Prebedasto ali značilno. Mi pa le želimo, da bi se razvila v breškem okraju živahna agitacija za načelo »Svoji k svojim«, potem bodo breški nemškutari, zatirali in izkorisčevalci Slovencev, kmalu po ničnejši.

Nestrpnost nemških bogoslovcev v Marijanšču v Celovcu. V celovškem Marijanšču, ki je podobno našemu Alojzijevišu, sta za vzgojstevanje dijakov postavljena dva nemška bogoslovca, ki sta vsa prevzeta nemškega ogaja »Kärntner Zeitung« in »Reichspost«, zato jima je slovenski »Mir« silno v želodcu, ker prinaša članke o slovenskih matrikah na Koroškem. 33. t. m. sta konfiscirala slovenskim dijakom »Mir«, nemški dijaki Marijanšča pa smo brez vsake ovire prebirati »Kärntner Zeitung« in se navzameti strupenega sovraštva do svojih sošolcev. Lepi »vzgojitelji« so ti bogoslovci, ki zatirajo med slovenskimi dijaki slovenskega duha!

Repertoar slovenskega gledališča. Jutri v soboto je poslednja predstava v tej sezoni in se igra v drugi narodna igra »Testamente«. Po Janko Kersniku v tem romanu spisal Otokar Klaš. Ker je nova ta izvirna narodna igra imela pri prvih predstavah najlepši uspeh, nadeljati se je, da tudi jutri napolni gledališče, osobito, ker se vrši pred stava na korist slovenskemu dramskemu osoobju. Predstava je izven abonmenta za ložne posestnike pa na »nepar«.

Slovensko gledališče. Sinoč je bila zadnja opera predstava v letošnji sezoni. Pela se je »Prodana nevesta« vseskoz prav dobro in lepo. Občinstvo je prirejalo solistom burne ovacije, ga Skalovala je dobila krasno košaro s cvetkami.

Občni zbor „Dramatičnega društva“ v Ljubljani vrši se dne 15. aprila t. l. ob 8. uri zvečer v gostilniški dvorani »Narodnega doma«. Na dnevnem redu so poročila odbornikov, dopolnilna volitev odbora ter služajnosti. K udeležbi se vabijo tem potom člani »Dramatičnega društva«, dajejo tudi abonement, posestniki lož ter sploh obiskovalci in prijatelji slovenskega gledališča, da izrazijo odboru svoje želje.

„Slovenska Matica“. Danes so izšle za lansko leto izdane knjige »Slovenske Matice«.

Velik simfoničen koncert, katerega priredi »Glasbena Matica« s prijaznim sodelovanjem vojaške godbe o. in kr. pespolka št. 27. in nekaterih gospodov članov »Glasbene Matice« pod osebnim vodstvom vojaškega kapelnika, gospoda Teodora Christofa, bude prihodnji četrtek, dne 6. aprila, zvečer ob 8. uri v zgornji veliki dvorani »Narodnega doma«.

Drugi Koncert „Glasbene Matice“ v „Narodnem domu“ v Trstu. Včerajšnja »Trierer Zeitung« piše: Tudi v nedeljo popoldne vršči se drugi koncert zboru ljubljanske »Glasbene Matice« je dosegel, kakor že kratko omenjeno, velikanski uspeh. Iz jako bogatega programa je treba posebno omeniti tri kompozicije čeških mojstrov s spremljevanjem orkestra. Pred vsem je Zdenko Fibichova »Pomladanska romanca«, ki nam je že znana iz koncerta tukajšnjega slovenskega pevskega društva. Žal, da Fibichova dela tako redkokaj slišimo v Trstu. Vrhloškega teksta je velepoetiden opis smrti zime in zbijenja pomlad; ta sujet je uglasil mojster Fibich v čudovitih zborih s krasnim spremljevanjem orkestra. Čuje se kot sferna godba; najizrazovitejše je mesto, kjer spremljevanje izraža zbijenje po mladi. Ta točka je dosegla najpopolnejši učinek, za kar se imamo zahvaliti vzornemu prednaujanju zboru in mojstrskemu spremljevanju tukajšnje vojaške godbe, ki zasluži za to posebno pohvalo. Besedilo kompozicije Viktorja Novaka je povzeto iz

neke slovaške balade iz Moravskega in tudi godbo preveva duh slovaške pesmi. Poln efekta je vojni motiv vpeljave, ki riše vchod nabornikov v vas, ki so prišli, da bi nabrali mladino za veliko vojno proti »Francoscu«. Jako srečno je prišel do izražanja slovaški značajni pesnitve v baladi, ker je prednašanje sinkop, katere ljubi Slovák v svojih pesmih, imelo pravi narodni dub, kar velja posebno o drugem delu skladbe, kjer se izraža bolest sestra nad bratom, ki je padel v bitki. Zadnja koncertna točka je bila zadnji zbor prvega dela Dvořákovega oratorija »Svete Ljudmila«. Dvořák je moderni oratorij pravzaprav znova ozivil in zlasti na Angleškem našel mnogo zanimanja in skoraj se da reči, da si je ustvaril Dvořák s svojimi oratoriji svoje mednarodno mesto. Predmet »Svete Ljudmiles« je izpreobradanje kristjanov na Češkem. Eremet Ivan je v nekem poganskem svetišču razbil spomenike poganskih bogov. Pri zadnjem zboru prvega dela, ki se je v nedeljo prizvajal, se izraža razlučnost naroda zaradi tega hudo delstva in ljudstvo kliče nebo in solino na pomoč. Ta zbor imenujemo lahko sijaj celega koncerta, tako velikanski in mogočen je vtič skladbe. Pri tej točki šele je prišla izvezbanost in izurenost mojstrske dirigiranega ljubljanskega zabora do popolne veljave. Občudovanja vredna je bila precizija, s katero je osmero glasov drug za drugim začelo peti in kako so pologoma naraščali z veličastno koncipirano orkestralnogodbom v najmočnejši fortissimo. »Glasbena Matica« sme biti na svoj debut v našem mestu popolnoma zadovoljiva, vsi pa, ki so koncertoma prisostvovali, vedo prirediteljem najtoplejšo zahvalo za to.

„Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ je v zmislu zborovega sklepa prijavilo svoj pristop k »Zvezki slovenskih časnikarjev« na adreso urednika Frana Hovorka v Pragi. Ekcerpt društvenih pravil se priobdi v slovenskih listih, čim jih bo občni zbor, ki je sklican na 5. aprila, odbril in vladla potrdila, kar se bo gotovo zgodilo tekem enega tedna. Pravila se nahajajo v tisku in bodo v nekaj dneh članom na razpolago. Želite bi bilo, da se udeleže izrednega občnega zabora v sredo dne 5. aprila tudi izvenljubljanski književniki in časnikarji. Na tem zboru se bo tudi razpravljalo o novo sestavljenem društvenem poslovniku in opravilniku.

Pevsko društvo „Slatavec“ ima svoj XXI redni občni zbor jutri, v soboto, dne 1. aprila t. l., v salonu restavracije pri Auru.

Sesti shod slovenskih časnikarjev bo v Voloski Opštiji dne 14., 15. in 16. maja. Oglašila za udeležbo na shod je poslati tajniku »Orednie zveze slovenskih časnikarjev« Franu Hovorku v Pragi, Žitná ulica št. 21 najkasneje do 15. aprila, prispevki 15 K pa blagajniku gosp. Josipu Kuffnerju, uredniku »Narodnih Listov« v Pragi.

Kaj je z »Jugoslovenskim almanahom?« Tako vzklik popolnoma opravljeno zarebški »Novi Srbohranci« in meni, da so samo bolgarski književniki, ki doleži še niso poslali svojih prispevkov, krivi, da še ni izšel »Jugoslovenski almanah«. Dasi priznavamo, da je brezbrinost Bolgarov mnogo zakrivila, da »Jugoslovenski almanah« po načem mnenju sploh nikdar ne bo zagledal belež dne, vendar se nam zdi, da se »Novi Srbohranci« moti, ako pripisuje glavno krivdo, da je ideja »Jugoslovenskega almanaha« podla v vodo, zgorj temu dejstvu. Odkrito povemo, da zadene po našem prepričanju glavna krivda v zadevi »Jugoslovenskega almanaha« belgradske kroge, ki se sami izgovarjajo privatno sedaj na Bolgari, sedaj na Slovence, javno pa nečejo pojasniti, kako je pravzaprav s stvarjo, dasi so bili v to že optovljeno privatno in po časopisih pozvani. A oni molče na vse. A vendar ima jugoslovenska javnost pravico, da zahteva od merodajnih krovov natančnega pojasnila, kakšna usoda je zadela »Jugoslovenski almanah«, za katerega so se že zainteresovali najširši sloji inteligentnega občinstva! Naj se nam vendar dalo določiti odgovor, kaj je pravi vzrok, da almanah ne more iziti; naj se vendar za vežejo usta zlobnim jezikom, ki pravijo, da ne izide almanah, ker ni de narja, in da več slik, ki so bile prodane na razstavi, še dosedaj ni plačanih. Ne vemo, koliko je na teh govorih resnice, o tem pa smo prepričani, da je že skrajni čas, da se nam natoči čisto vino! Pred mesecem je že »Ljubljanski Zvon« zahteval pojasnila, sedaj smo storili mi isto, naš se nam pridruži še »Novi Srbohranci«, potem bodo merodajni činitelji morda nas vse tri skupaj vendar le smatrali za vredne, da nam dадo odgovor!

Talijo za rečitev življenja Frančiški Komatar v znesku 52 K 50 je dobil Ivan Dodič, klepar v Uđmatu.

Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu. 1) Marjan Cudolšek iz Jurjevice je vzel branilnično knjižico Janezu Rusu, na kateri je bilo 600 K. Rus je obdolžil svojo ženo tatvine. Cudolšek je pa tolažila Rusovko, da se bo denar gotovo dobil, ona pa pojde v ta men v Ribnico k spovedi. Ker je Cudolšek tretjednečna, ji je spoved pomagala, da so še tisti dan popolne našli pri Rusu denar za večnimi vrati v papir zavit. Sodišče je obsojilo Cudolšek na 4 tedne strogega zapora. 2) Kolar France je obdolžil I. Božiča, da je ukral Juriju Štefaniju ved kosov mess. Sedel bo 6 mesecev. 3) Anžlovar Katarina, milanic v Suborščah, je pri sodišču pod prisego izjavila, da nima nič premoženja, kar pa ni bilo res. Do bila je 2 meseca tečje ječe.

Glas iz občinstva. Piše se nam: Za zgradbo domobranske vojašnice vozijo kamene, katerega naklado na Prulah. Vozniki pa živino tako preobkladajo, da bi, aki bi mogla, klicala na pomoč na ves glas, posebno še tam, kjer zavijajo s ceste na polje. Neusmiljeni odlože le ta kret, kadar vidijo, da gleda trpinčenje ubogih konj kak gospod. Naš se tudi semkaj n-koliko obrne pozor.

Stara novada. Pekovski mojster g Fran Markič v Florjanskih ulicah št. 24 je posjal dne 29 t. m. svojega učenca Jožeta Tomažiča na Ig prodajat že lje, kateri je bilo za 8 K. Tomažič pa na Ig u prodal samo žemelj, ampak tudi koš Mesta da bi prinesel skupiček svojemu mojstru, si je kupil za 6 K harmoniko, drugo je pa zapisil. Po vasi si je s harmoniko igral odhodnico, a ne proti domu, pač pa naprej po svetu. To m-žid je to že storil parkrat in je še večkrat izposil mojstra, da ga je vzel nazaj, kar se je pa sedaj gotovo že navalečal. Tudi drugo obnašanje vajenčenje je tako, da se je nadejati, da postane še človek, toda ne za med poštene ljudi, ampak za one prostore, ki so namenjeni za pokoro.

Mapad. K tozadovni notici od pretečene srede smo naprošeni kontakto, da je napadalec Gale doma iz Babne gorice, da se ga ne zamenja z Galetovimi na Tržaški cesti.

Naselj je gospod dr. Julij Schuster sr-brno veričeo.

Slovenci v Ameriki. Povožen je bil v Federalu Pa. 19-

letni Peter Kajzer, doma iz Ribnica na Pohorju. Ostal je mrtev. Tudi njegovemu očetu Jurju je svoječasno odtrgal v Ameriki nogi ter se je brez nje vrnil v domovino.

Majnovejše novice. Avstrijski parnik ponesrečil. Na severozapadnem avstrijskem obrežju blizu otokov Palmas se je razbil avstrijski parnik »Frieda«. Moštvo se je rešilo.

Nevarneg a anarhista so prijeli v nekem pariskem hotelu. Imel je mnogo razstreliva, ki ga je sam izdeloval in polno anarhističnih spisov. — Posledica pisančevanja. V neki gostilni na Dunaju je 22 leta nega nemškega »burša« Zehetnerja vsled preobilja zaužite pijače zadel kap.

Obsoden odvetnik. Porotniki v Klosterneuburgu so obsodili odvetnika dr. Avg. Schmita, ki je poneveril nad 300 000 K v petletnoječo.

Obsojen vseudični profesor. Vseudični profesor v Heidelbergu, dr. Vulpius, ki je zakril pri svojih eksperimentih, da je neki urar izgubil levo nogo, je bil obsojen, da mora plačati prizadetemu 25 000 mark, nadalje letne rente 1000 krov ter mu mora vrhu tega še kušiti umetno nogo.

Grofici Montignoso je ponudil mladi berolinski bankir Hugo M., ki je podedoval po striču 5 milijonov mark, krasno vilo v Florenci in večjo letno rento. Grofici je ponudbo hvaležno sprejela ter pisala bankirju, da bi jo veselilo, aki bi se mogla z njim seznaniti, da se mu osebno zahvali. Bankir se je takoj odpeljal v Florenc, toda v Bolcanu so ga dali njegovi sorodniki ustaviti ter so ga spravili — blažnico.

Višje dekliške šole na Prusku. Kakor poroča uradna statistika, je na Prusku 656 zasebnih in 213 javnih viš. dek. šol. Dočim je država leta 1903 izdala za 652 višjih dekliških šol 12,500.000 mark. Žrtvovala je za višje dekliško izobrazbo le pol milijona mark.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 31. marca Državni poslanec dr. E. Wolffhardt, zastopnik Maribora in Ptuja, se je danes ponoči v svojem stanovanju ustrelil. Našli so ga danes zjutraj mrtvega. Vzrok samomoru ni znan. Pričoveduje se, da je Wolffhardt zapustil pismo, v katerem je rečeno, da se je ustrelil zaradi neke neozdravljive nevrastenične bolezni, a tega neče nihče verjeti. Ko bi bil Wolffhardt bolan, bi gotovo ne bil mogel opravljati toliko raznovrstnih poslov. Bil je namreč podpredsednik kluba nemške ljudske stranke in nemškega Šulvereina, član državnega sodišča, član komisije za kontrolo državnih moških zbor pod vodstvom g. V. Kruščiča.

Zaklalo se je v mestni klavnicu v Ljubljani od 13. do včete tega 18. marca t. l. 70 volov, 5 krav, 6 bikov, 2 konja, 107 prašičev, 1

eksclence in različna velika podjetja.

Dunaj, 31. marca. Tukajšnji merodajni politični krogi so prepričani, da se jeglede ogrske krize med krono in med parlamentom doseglo premirje in da je to primirje že fait accompli. Pogoji tega premirja so po zatrdiril z najverodostojnejše strani naslednji: V armadnih zadevah se ohrani status quo in ne bo krona ničesar več dovolila, nego je formulirano v znamen sklepu komisije devetorice iz lanskega leta. Nasprotno pa zahteva krona samo dovolitev normalnega rekrutnega kontingenta in »ne bo zahteva la nezvišanja rekrutnega kontingenta, ne novih kreditov za armado. Tudi se ne bo zahtevalo tistih 450 milijonov krov, ki jih je za armado že dovolila delegacija, zato pa se vzdrže stranke vseh rekriminacij glede že a kontega kredita narejenih na ročil, ki so bila zlasti znatna v mesecu februarju. To premirje velja za dve leti, vendar je pripomniti, da udeležene stranke tega premirja še niso odobrile.

Budimpešta 31. marca. Vojni minister Pitreich je imel včeraj in danes dolga pogajanja in konference z različnimi političnimi voditelji. O uspehu teh konferenc je danes poročal cesarju. Pitreich se vrne danes na Dunaj, Szögyenyi je že včeraj odpotoval. Uspeh konferenc in pogajanj je, da bodo stranke za dve leti pustile na strani svoje zahteve glede armade. Nagodbu se obnovi po formuli, na kateri sta se svoj čas zedinila Körber in Szell. Novo koalicijsko ministrstvo sestavi — ker je Lukacs to ponudbo odklonil — ali grof Julij Andrássy ali pa dr. Wekerle.

Petrograd 31. marca. V Dunaborgu je neznan človek trikrat ustrelil na namestnika policijskega šefa in ga smrtno ranil. Storilec je pogbenil.

Berolin 31. marca. »Local-Anzeiger« javlja iz Petrograda, da se je zgodil atentat na Trepova, toda Trepov ni bil zladen. Policija je zaprla 12 oseb, med njimi dve dame.

Gospodarstvo.

Mestna hranilnica v Kamniku. Računski zaključek za četrto poslovno leto 1904. Hranilnica je imela prejemkov 901.985 K 14 v., izdatkov pa 877.314 K 8 v., torej denarnega prometa 1.779.299 K 22 v. Na hranilnih vlogah je vložilo tekom leta 1904 2159 strank 547.709 K 98 v., vzdignilo pa 1427 strank 305.708 K 25 v., tako da vloge presegajo vzdigne za 245.001 K 63 v. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1904 je 1.153.742 krov 21 v. Ta vsota je načrta na 2197 vložnih knjižicah. V letu 1904 je hranilnica izdala 821 novih vložnih knjižic, realizovala pa jih je 402, tako da se je število v prometu se nahajajočih vložnih knjižic pomnožilo za 419. Aktiva hranilničnega upravnega imetja znašajo z dnem 31. dec. 1904 1.168.422 K 90 v., pašiva pa 1.161.656 K 22 v., čisti dobiček pri upravnem imetu torej 6.766 K 68 v. Čisti dobiček pri splošni rezervi znaša 297 K 27 v.,

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kursi den. borse 30. marca 1905.

Naložbeni papirji	Denar	Eliago
4% majeva renta	100-80	100-50
4% srebrna renta	100-25	100-45
4% avstr. kronska renta	100-45	100-65
4%, zlata	119-95	120-15
4% ograka kronska	98-20	98-40
4%, zlata	118-75	118-95
4% posejajo dežele Kranjske	99-50	101-
4% posejajo mesta Splet	100-50	101-60
4%, Zadar	100-	100-
4%, bos. herce. šel. pos. 1902	101-60	100-50
4% delka dož. banka k. o.	100-18	100-45
4%, k. o.	100-15	100-45
4% zl. p. m. gal. d. hip. b.	101-40	102-40
4% pošt. kom. k. o.	102-15	102-40
10% pr.	107-75	108-70
4% zast. p. m. in. her. hr.	100-10	101-
4% ograka cen. dež. hr.	100-50	101-20
4% z. p. m. ogr. hip. ban.	100-	100-95
4% ob. lokalnih žel. leseme d. dr.	100-	101-
4% ob. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-	100-
4% prior. dol. žel.	99-50	100-
4%, juž. žel. kup.	318-80	320-80
4% avst. pos. za žel. p. o.	101-16	102-15
Brécke.		
Srednje od 1. 1860/1	189-50	191-50
1864	283-	286-
tizske	171-75	173-75
zem. kred. I. emisije	807-	817-
II.	305-	313-
ogr. hip. banke	279-	284-
srbske à frs. 100-	109-	113-
turške	143-25	144-25
Basilika srečke	24-75	26-25
Kreditne	483-	493-
Inomorske	79-	83-
Krakovske	86-	90-50
Ljubljanske	65-50	72-
Avt. rud. kriza	56-50	58-50
Ogr.	37-	39-
Rudolfove	65-	69-
Saloburske	75-	81-
Dunajske kom.	635-	645-50
Delnice		
Južne železnice	91-	92-
Državne železnice	663-50	664-50
Avtro-ogrskie bančne delnice	1647-	1657-
Avtro. kreditne banke	678-50	679-50
Ograke	794-	795-
Zivnostenske	249-75	250-25
Premogokop v Mostu (Brüx)	673-	677-
Alpinke mortan	522-25	523-25
Praške žel. indr. dr.	230-00	264-00
Rima-Murányi	539-50	540-50
Trbovške prem. družbe	258-	262-
Avtro. orodne tovr. družbe	605-	610-
Češke sladkorne družbe	165-	168-
Valute		
C. kr. sekin	11-81	11-85
20 franki	19-06	19-19
20 marke	28-46	23-54
Sovereigns	22-92	24-
Marke	117-15	117-35
Laški bankovci	95-40	95-62
Rubli	252-75	253-50
Dolarji	4-84	5-

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 31. marca 1905.

Termin.

Pšenica za april	za 100 kg. K	18-60
Pšenica , maj	100 "	18-48
Pšenica , oktober	100 "	16-82
Rž , april	100 "	14-62
Koruzna , maj	100 "	14-94
Oves , april	100 "	13-88

Efektiv.

Brez kupčije.

Meteorologično poročilo.

Vikina nad morjem 306-2. Srednji kračni tlak 736-0 mm

Maroc	Stanje opazovanja	Čas barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
30. 9. zv.	739 4	97	sl. szahod	jasno	
31. 7. zj.	738 4	38	sr. sv. szahod	jasno	
2 pop.	736 4	172	p.m. jzah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura: 10.0° normala: 8.4° — Padavina 0.0 mm.

Zahvala.

Za povodom smrti našega ne-pozabnega, predragega očeta, brata, strica, svaka in sopoga, gospoda

Antona Povšeta

gostilničarja in posestnika v Spodnji Šiški

izkazana nam sočutja in za pre-mnogoštevilno spremstvo pri po-grebu si štejemo v dolžnost, izreči tem potom, globokoužaljeni, naj-prisrješjo zahvalo.

Se posebno se zahvaljujemo za často udeležbo slavnih šiških či talnici, požarni brambi, darovalcem in nosičem krasnih vencov ter vsem drugim domaćim in iz okolice, ki so s svojo udeležbo pripomogli k tako mnogoštevilnemu spremstvu.

Spod. Šiška, 31. marca 1905.

1028 Žaluoči ostali.

Seme

domače (črne) detelje

najvišje čistosti in kaljivosti oddaje po 901-5

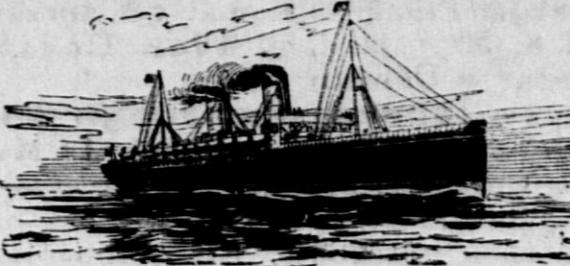
K 150— za 100 klg
K 160— za manjše množine

Edmund Kavčić

trgovina semen v Ljubljani.

Pritlični prostori

pripravljeni za pisarno ali skladišče, se s 1. majem oddajo.

Povpraša se pri hišnem gospodarju, Prešernove ulice št. 7.

Trgovskega pomočnika

špecijske stroke sprejme takoj

Jos. Jebačin, Ljubljana.

V kavarni „Valvasor“

se vrši 1017-1

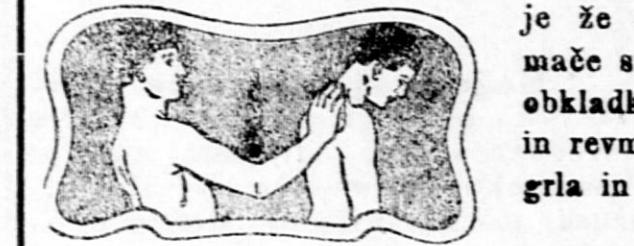
danes, dne 31. marca in jutri, dne 1. aprila t. l.
vsakokrat ob 8. zvečer

KONCERT

karlovških tamburašev.

◆ Vstop prost ◆

Brázay Francovo žganje

je že 40 let preizkušano nenadomestljivo do mače sredstvo, osobito pri vdrgnenju, masaži, obkladkih, v izogib migreni, influenci, trganju in revmatizmu, v ojačanje oči, za izplakovanje grla in vratu, preti prehlajenju in uspešno sredstvo za gojenje las.

Čudovita novost!

325 komadov za 2 gld.

Krasna ura z lepo veržico, točno idoča, za katero se daje dveletna garancija; zelo lepa laterna magica s 25 krasnimi podobami, zelo zabavna; 1 zelo elegantna broža najnovije oblike, 1 lepa kravatna igla s simili brijantom, 1 krasen koljček iz int. bisera, s patent. zaklepom, najmodnejši nakit za dame, 1 fin usnjati mošnjiček, jako elegantni nastavki za smotke z jantrantem in garnitura ff. double-zlatih manšetnih in srajčnih gumbov s patent. zaklepom, 1 ff. niklast šepni nožek, 1 ff. toaletno zrcalo, belg. steklo v etuiju, 20 predmetov za dopisovanje in se 200 raznih komadov, vse kar se potrebuje hiši, zastonji. Krasnih 325 komadov z uro, ki je sama tega denarja vredna, pošilja proti poštnemu povzetju za 2 gld. raz- pošiljalnicu.

S. Kohane, Krakow št. 223.

Ako ne ugaja, se denar vrne. 1020 Muogo priznalnih pise n.

Ia jedilno mast

pošilja po 78 v. kigr. v vsaki množini firma

LAJ. URBAN & spol., Praga — Žižkov.

— Zanimive znamenitosti! —

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.

Fotoplastična razstava I. vrste.

Optička potovanja po vsem svetu v polni resničnosti.

V soboto, dne 1. aprila 1905:

zadnji dan razstave:

Rusija — Perzija.

Potovanje iz Tiflisa v Baku,

Rešt, Astrahan, Kazan.

Od nedelje, 2. aprila do sobote, 8. aprila 1905:

Udobno in interesantno potovanje po danskem otoku

S. Kohane, Krakow št. 223.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Z odličnim spoštovanjem 1018 ravnateljstvo.

Št. 10921.

Razglas.

Podpisani mestni magistrat razpisuje izvršitev

podiranja hiš štev. 5 in 6 na Marijinem trgu.

Pogoji se izvedo pri mestnem stavbnem uradu v na-vadnih uradnih urah.

<